

Ding en dier	11
Brievenweger	13
Gevlekt varken	14
Porseleinen kapstokje	15
Laadbord	16
Mand	17
Orgel	18
Ruiter	19
Schoenendoos	20
Klokje boven keukendeur	21
Bomen	23
Eik	25
Linde	26
Jeneverboom	27
Berk	28
Beuk	29
Mensen	31
Jeanne	33
Ingrid	34
Roger	35
Viviane	36
De Kurt	37
De vrouw van Sylvain	38
De man die naast het frietkot woont	39
Rachida	40
Bompa	41
Jef	42
Geld	43
Aantekeningen	55

Mijn erf verkilt Het eerste vlies op plassen
Wind trekt aan De wolken scheuren Vlagen
hagel duiken Zwart in tegenlicht valt
op straat en struiken wit Van welke heks
zou dit het teken zijn Een vrachtwagen sluipt nader
kruipt voorbij vervaagt Gesmoorde vloeken
Een huif van heiligheid verbergt de schuur
de hagendoorn het hek de grote kruinen
De kraaien laten snode plannen varen
Beschutsel hoopt zich op Geduld Geduld
Hier binnen ruilt de schemering de dingen
het zoutvat voor een zwam de keukenkast
een oude vrouw die rouwt Verzet geen voet
er gaapt een afgrond in de tegelvloer
De velden in de verte zijn niet meer
de muren zakken zienderogen weg
Zoek op en tel de vrienden die ons resten
kool wortel ossenstaart een pot met vet
de dekens borstrok brandewijn Zij zijn
trawanten in dit jaargetij De teken
verstenen in de heg de waterratten
verglazen in de put de moestuin is
een dodenhuis dakloze kerk de boomgaard
Wij kameraden stoken kettlers vuur
geen vijand durft te naderen Ons beschermt
een hoog bestuur van noordenwind en neerslag
De kookpot borrelt Laat de damp
een muur van bloemen verven op de ramen
Zo is het goed Zo is het

Brievenweger

**Jij kunt niets anders dan geheimen wegen,
één per keer, verzegeld in papier.
De benen open, even. Overwegen.
De prijs bepalen. Dun, metalig dier,
wie meet exacter, wie heeft meer verzwegen?**

**Jij weet van niets. Jij bent getal van alles.
Een kleine sprong en het gewicht kan gaan.
Jij wacht, onaangedaan, op nieuw bericht.**

Gevlekt varken

**Het slijk der aarde is mijn zaligheid,
mijn lippen plooiën tot een vette glimlach
als ik mij schurk, mij wentel uit de tijd,
mijn bolle pens, mijn vel vol zwarte kletsen.
Ik lig. Altijd tot ledigheid bereid.**

**Mij wacht het mes. Ooit word ik zwoerd. Of lap.
Dat andere schepsel zal zijn lippen likken.
Nog niet. Nu duurt. Ik ben die ben. De dikke.**

Porseleinen kapstokje

**Een neus schiet uit de muur, smal, recht naar voren,
krult aan het eind omhoog. Kind blaast op roltong.
Kwaak. Ernaast, erachter, die gladgeschoren
krijt witte tronie. Links en rechts, een schroefkop.
Spletten zijn ogen. Zoek niet naar mond of oren.**

**Hij loert, meer dan een eeuw al, naar dit huis.
Oog. Neus. Oog. En op die neus textiel
dat hangt. Ziedaar zijn ziel. Geen commentaar.**

Laadbord

Alles zal ik dragen. Op dit hout.

Elf planken, negen blokken. Altijd eender.

Eender het aantal spijkers. Volgestouwd.

Fles, plastic, blik, kartonnen doos, krimpfolie.

Alles moet vroeg of laat worden versjouwd.

**Daar is de vorkheftruck. Als hij mij grijpt
en optilt en mijn last mij wordt ontnomen,
raakt mij de pluisbal van mijn lichtste dromen.**

Mand

**Van knot gekapt op vriend. Geschild. Gekloven.
Gespreid. Geweekt. Door dauw en mist gekust.
Wis laat zich willig buigen, wacht met drogen
tot hij, gevlochten om een leegte, rust
en beidt wat komt. Pak koffie. Uien. Boter.**

**Kijk toch hoe onze taal dit ding bemint:
korf, mars, ben, paander, gondel, kaar, karbies.
Mand draagt meer namen dan een koningskind.**

Orgel

**Een troon van lucht is het, een kroon van galm,
het geeft ademen titels: prestant, mixtuur,
linguaal en sesquialter, bas, discant.
Gestuurd door wiskunde van de mensuur
zwermen koraal en psalm naar de gewelven.**

**Koning van handen, opperheer van voeten,
dwing mij tot spel en gij zult zegevieren
boven de waterval van de klavieren.**

Ruiter

Staketsel in de wei, de stokken naakt.

Hij rijdt niet naar de verte. Plicht heet blijven.

**Hij overwintert, hier, wacht op gewaad
van vlas of gras. De westenwind mag waaien,
hij draaft niet mee. Niet roeren is zijn daad.**

Hij draagt voor paarden hooi, het vlas voor linnen.

**Het raakt alleen zijn buitenkant. Hij weet:
ooit komt weer het seizoen dat mij ontkleedt.**

Schoenendoos

**In rijen opgestapeld of alleen,
zorgvuldig blijft de binnenkant verborgen.
Wat telt is het kartonnen uniform.
Zit er iets kostbaars achter? Baart het zorgen?
Of tref je aan wat iedereen verwacht?**

**Het kan een brief van een verboden vrouw zijn,
een pop, een lok, misschien een testament.
Alles of niets, de buitenkant ontkent.**